

*2023-1-HU01-KA210-SCH-000152236 - Get Away From The Screens, Be With Nature:
Play and Discovery in Children's Lives*

Raport de evaluare al celei de-a 4-a mobilități

Acest raport de evaluare prezintă rezultatele celei de-a 4-a mobilități, „Sustainable Living: Steps Forward in Nature” (România), care a avut ca scop consolidarea cunoștințelor, a competențelor practice și a încrederii profesorilor în domeniul educației pentru mediu, prin experiențe de învățare bazate pe natură. Pe parcursul programului de cinci zile, participanții au explorat teme-cheie ale sustenabilității, precum practicile zilnice prietenoase cu mediul, reciclarea și reducerea deșeurilor, conștientizarea biodiversității, precum și dezvoltarea de proiecte axate pe sustenabilitate care pot fi transferate și implementate în mediul școlar. Mobilitatea a sprijinit, de asemenea, obiectivele generale ale proiectului prin promovarea unui stil de viață verde, consolidarea metodelor de predare în aer liber și oferirea unor alternative relevante la activitățile bazate pe utilizarea ecranelor.

Pentru a evalua dezvoltarea participanților, a fost aplicat un chestionar inițial înainte de mobilitate și un chestionar final la sfârșitul programului. Evaluarea se bazează pe răspunsurile a 16 participanți, ceea ce permite realizarea unor comparații coerente și o interpretare fiabilă a rezultatelor. Raportul urmează o structură clară, organizată pe fiecare întrebare, combinând rezultatele cantitative obținute din itemii pe scală Likert (întrebările 1–5) cu perspectivele calitative rezultate din răspunsurile deschise (întrebările 6–10). Această structură permite identificarea atât a schimbărilor măsurabile în nivelul de încredere și înțelegere, cât și a intențiilor practice exprimate de participanți privind integrarea practicilor de sustenabilitate în activitatea lor didactică de zi cu zi.

Întrebarea 1

Input: „Înțeleg conceptul de sustenabilitate și principiile sale de bază.”

Output: „Am o înțelegere mai profundă a principiilor sustenabilității și a aplicării lor practice în educație.”

Rezultatele chestionarului inițial arată că, la începutul mobilității, participanții aveau deja un nivel de bază relativ ridicat de înțelegere a sustenabilității și a principiilor sale fundamentale. Toți participanții au răspuns la acest item (16/16 răspunsuri), oferind un set complet de date de referință. Distribuția răspunsurilor a fost clar pozitivă: 5 din 16 participanți au selectat „De acord”, iar 11 din 16 au selectat „Total de acord”. Nu au fost înregistrate răspunsuri neutre sau negative (0 „Neutru”, 0 „Dezacord”, 0 „Total dezacord”), ceea ce sugerează că noțiunea de sustenabilitate nu era una nouă pentru grup și era deja percepută ca un subiect profesional consacrat în rândul cadrelor didactice participante.

Rezultatele chestionarului final demonstrează că mobilitatea a contribuit la aprofundarea și consolidarea acestei înțelegeri, în special din perspectiva aplicării practice în contexte educaționale. Din nou, toți participanții au răspuns la acest item (16/16 răspunsuri), iar răspunsurile au rămas în totalitate pozitive. În rezultatele finale, 8 participanți au selectat „De acord”, iar alți 8 participanți au selectat „Total de acord”. Acest lucru confirmă faptul că programul a consolidat încrederea participanților în propria înțelegere, nu doar la nivelul definițiilor și al principiilor generale, ci și în ceea ce privește aplicarea conceptelor de sustenabilitate în situații reale de predare.

Compararea rezultatelor inițiale și finale arată o menținere a unui nivel de bază ridicat și o consolidare clară, mai degrabă decât o schimbare dramatică. Deși mobilitatea nu a trebuit să depășească un nivel ridicat de incertitudine la început, aceasta a sprijinit trecerea de la o înțelegere conceptuală către o claritate mai orientată spre practică. Faptul că întregul grup s-a menținut în zona pozitivă în ambele chestionare (16/16 răspunsuri pozitive atât la intrare, cât și la ieșire) susține concluzia că mobilitatea a valorificat o bază deja solidă și i-a ajutat pe participanți să conecteze principiile sustenabilității mai direct cu implementarea lor în activitatea educațională.

Întrebarea 2

Input: „Mă simt încrezător/încrezătoare în planificarea și implementarea practicilor școlare prietenoase cu mediul.”

Output: „Am învățat noi metode de educație pentru mediu care pot fi aplicate în natură.”

Rezultatele chestionarului inițial indică faptul că, înainte de mobilitate, nivelul de încredere al participanților în planificarea și implementarea practicilor școlare prietenoase cu mediul a fost, în general, pozitiv, însă nu pe deplin stabil la nivelul întregului grup. Toți participanții au răspuns la acest item (16/16 răspunsuri). Distribuția răspunsurilor arată că 9 din 16 participanți au selectat „De acord”, 6 din 16 au selectat „Neutru”, iar 1 din 16 a selectat „Total de acord”. Nu au fost înregistrate răspunsuri negative (0 „Dezacord”, 0 „Total dezacord”). Acest profil inițial sugerează că, deși majoritatea participanților se simțeau într-o anumită măsură încrezători, o parte semnificativă a grupului manifesta încă incertitudine sau doar un nivel parțial de încredere în aplicarea consecventă a practicilor ecologice în context școlar.

Rezultatele chestionarului final evidențiază o schimbare pozitivă foarte clară după mobilitate. Din nou, toți participanții au răspuns la acest item (16/16 răspunsuri), iar rezultatele au fost în totalitate pozitive. În distribuția finală, 8 participanți au selectat „De acord”, iar 8 au selectat „Total de acord”. Nu au fost înregistrate răspunsuri neutre sau negative în chestionarul final (0 „Neutru”, 0 „Dezacord”, 0 „Total dezacord”). Acest lucru indică faptul că, la finalul programului, participanții nu doar că au dobândit noi metode de educație pentru mediu bazate pe învățarea în natură, dar s-au simțit și suficient de încrezători în utilizarea acestora pentru a exprima un nivel constant de acord la nivelul întregului grup.

Compararea rezultatelor inițiale și finale arată o evoluție clară. La nivelul de bază, grupul se situa deja într-o zonă preponderent pozitivă (10/16 răspunsuri pozitive), însă exista un segment neutru semnificativ (6/16). După mobilitate, răspunsurile neutre au dispărut complet, iar numărul răspunsurilor foarte pozitive a crescut substanțial, de la 1/16 la intrare la 8/16 la ieșire. Per ansamblu, datele sugerează că mobilitatea a consolidat cu succes disponibilitatea participanților de a implementa practici prietenoase cu mediul, prin îmbogățirea setului lor de instrumente cu metode practice de educație pentru mediu, aplicabile în contexte de învățare bazate pe natură.

Întrebarea 3

Input: „Sunt capabil/ă să concep activități pentru elevi legate de reciclare și reducerea deșeurilor.”

Output: „Mă simt mai încrezător/încrezătoare în planificarea activităților legate de reciclare și reducerea deșeurilor.”

Rezultatele chestionarului inițial indică faptul că, înainte de mobilitate, percepția participanților privind capacitatea de a concepe activități pentru elevi legate de reciclare și reducerea deșeurilor a fost una moderată și nu pe deplin uniformă la nivelul grupului. Toți participanții au răspuns la acest item (16/16 răspunsuri). Distribuția inițială a răspunsurilor arată că 8 din 16 participanți au selectat „De acord”, 6 au selectat „Neutru”, 1 a selectat „Total de acord”, iar 1 a selectat „Dezacord”. Niciun participant nu a selectat „Total dezacord” (0/16). Acest lucru sugerează că, deși majoritatea participanților se considerau în general capabili să proiecteze astfel de activități, o parte semnificativă manifesta încă un nivel doar parțial de încredere, iar un număr foarte mic nu se simțea încă pregătit să planifice eficient astfel de activități educaționale la începutul mobilității.

Rezultatele chestionarului final demonstrează o îmbunătățire clară a nivelului de competență perceput până la finalul programului. Din nou, toți participanții au răspuns la acest item (16/16 răspunsuri), iar setul complet de răspunsuri s-a mutat în zona pozitivă. În distribuția finală, 9 participanți au selectat „De acord”, iar 7 au selectat „Total de acord”. Nu au mai fost înregistrate răspunsuri neutre sau negative (0 „Neutru”, 0 „Dezacord”, 0 „Total dezacord”). Acest lucru indică faptul că, după mobilitate, participanții au raportat în mod consecvent un nivel mai ridicat de încredere în planificarea activităților legate de reciclare și reducerea deșeurilor, aproape jumătate dintre ei selectând cea mai înaltă categorie pozitivă.

Compararea rezultatelor inițiale și finale evidențiază o îmbunătățire măsurabilă și realistă. Numărul răspunsurilor pozitive a crescut de la 9/16 la nivelul inițial („De acord” + „Total de acord”) la 16/16 după mobilitate, în timp ce numărul răspunsurilor neutre a scăzut de la 6/16 la 0/16, iar răspunsurile negative de la 1/16 la 0/16. În ansamblu, aceste rezultate susțin concluzia că mobilitatea a consolidat disponibilitatea practică și încrederea participanților de a concepe și implementa activități pentru elevi legate de reciclare și reducerea deșeurilor, un element-cheie al educației pentru sustenabilitate în mediul școlar.

Întrebarea 4

Input: „Sunt familiarizat/ă cu oportunitățile educaționale legate de fauna și flora locală.”

Output: „Capacitatea mea de a concepe și de a coordona proiecte axate pe sustenabilitate s-a îmbunătățit.”

Rezultatele chestionarului inițial arată că, înainte de mobilitate, nivelul de familiarizare al participanților cu oportunitățile educaționale legate de biodiversitatea locală (floră și faună) a fost, în general, pozitiv, însă nu pe deplin uniform la nivelul grupului. Toți participanții au răspuns la acest item (16/16 răspunsuri), oferind un set complet de date de referință. La momentul inițial, 9 din 16 participanți au selectat „De acord”, 6 au selectat „Neutru”, iar 1 a selectat „Total de acord”. Nu au fost înregistrate răspunsuri negative (0 „Dezacord”, 0 „Total dezacord”).

Această distribuție sugerează că, deși majoritatea participanților se considerau deja familiarizați cu posibilitățile de predare legate de biodiversitatea locală, o parte semnificativă a grupului manifesta încă incertitudine sau un nivel limitat de încredere în recunoașterea și utilizarea acestor oportunități într-un mod structurat și pedagogic. Prezența a 6 răspunsuri neutre (6/16) indică faptul că, pentru toți participanții, conținutul educațional legat de fauna și flora locală nu era încă perceput ca fiind pe deplin accesibil sau integrat sistematic în practica didactică de zi cu zi.

Rezultatele chestionarului final evidențiază o evoluție pozitivă puternică până la finalul mobilității, în special în ceea ce privește implementarea prin proiecte. Toți participanții au răspuns și la acest item final (16/16 răspunsuri). Distribuția s-a mutat complet în zona pozitivă: 9 participanți au selectat „De acord”, iar 7 au selectat „Total de acord”, fără niciun răspuns neutru sau negativ (0 „Neutru”, 0 „Dezacord”, 0 „Total dezacord”). Acest lucru indică faptul că, la finalul programului, participanții au perceput în mod constant că abilitatea lor de a concepe și coordona proiecte educaționale axate pe sustenabilitate s-a îmbunătățit, aproape jumătate dintre ei exprimând cel mai înalt nivel de acord.

Compararea rezultatelor inițiale și finale arată o evoluție de ansamblu care poate fi descrisă ca o trecere de la o familiarizare parțială către o pregătire mai solidă pentru implementare. Deși la început exista deja o percepție pozitivă asupra oportunităților educaționale legate de natură, era prezent și un grad de incertitudine (6/16 răspunsuri neutre). După mobilitate, această incertitudine a dispărut complet, iar grupul a exprimat rezultate exclusiv pozitive în ceea ce privește capacitatea de coordonare a proiectelor de sustenabilitate (16/16 răspunsuri pozitive). În ansamblu, rezultatele sugerează că mobilitatea i-a ajutat pe participanți să depășească nivelul unei simple conștientizări a oportunităților educaționale legate de natură și le-a consolidat competența de a transforma temele de sustenabilitate în inițiative educaționale mai structurate, bazate pe proiecte, care pot fi implementate cu încredere în propriile lor școli.

Întrebarea 5

Input: „Sunt încrezător/încrezătoare în organizarea de activități bazate pe natură care promovează conștientizarea mediului.”

Output: „Înțeleg mai bine cum pot integra un stil de viață bazat pe natură în practicile didactice de zi cu zi.”

Rezultatele chestionarului inițial arată că, înainte de mobilitate, nivelul de încredere al participanților în organizarea de activități bazate pe natură care promovează conștientizarea mediului a fost, în general, pozitiv, dar a inclus și un nivel vizibil de incertitudine la nivelul grupului. Toți participanții au răspuns la acest item (16/16 răspunsuri), oferind un set complet de date de referință. La începutul mobilității, 10 din 16 participanți au selectat „De acord”, 5 au selectat „Neutru”, iar 1 a selectat „Total de acord”. Nu au fost înregistrate răspunsuri negative (0 „Dezacord”, 0 „Total dezacord”).

Această distribuție sugerează că majoritatea participanților se considerau capabili să organizeze activități bazate pe natură, însă o parte semnificativă a grupului manifesta încă doar un nivel parțial de încredere. Acest lucru poate reflecta diferențe în experiența anterioară, în oportunitățile instituționale sau în accesul la spații și contexte de învățare în aer liber.

Rezultatele chestionarului final evidențiază o evoluție pozitivă clară după mobilitate. Din nou, toți participanții au răspuns la acest item (16/16 răspunsuri), iar distribuția s-a mutat complet în zona pozitivă. În rezultatele finale, 8 participanți au selectat „De acord”, iar 8 au selectat „Total de acord”. Nu au mai fost înregistrate răspunsuri neutre sau negative (0 „Neutru”, 0 „Dezacord”, 0 „Total dezacord”). Acest lucru indică faptul că, la finalul programului, participanții au raportat în mod consecvent o mai bună înțelegere a modului în care pot integra un stil de viață bazat pe natură în practicile didactice zilnice. Acest fapt sugerează nu doar o creștere a nivelului de încredere, ci și o claritate metodologică mai solidă în aplicarea abordărilor educaționale în aer liber legate de sustenabilitate în contexte educaționale reale.

Compararea rezultatelor inițiale și finale arată că evoluția este clar măsurabilă. La nivelul de bază, răspunsurile pozitive reprezentau 11/16 („De acord” + „Total de acord”), în timp ce 5/16 participanți au rămas neutri. După mobilitate, rezultatele arată 16/16 răspunsuri pozitive, iar numărul răspunsurilor „Total de acord” a crescut semnificativ, de la 1/16 la intrare la 8/16 la ieșire. În ansamblu, aceste rezultate sugerează că mobilitatea a consolidat disponibilitatea participanților de a aplica mai consecvent învățarea bazată pe natură, trecând de la un nivel de încredere parțial către o înțelegere mai sigură și mai structurată a modului în care conștientizarea mediului și elementele unui stil de viață bazat pe natură pot fi integrate în practica didactică zilnică.

Întrebarea 6

Input: „Ce ai face dacă elevii nu sunt motivați sau nu sunt interesați de teme de mediu?”

Output: „Ce procent din metodele învățate în timpul mobilității intenționezi să aplici în școala ta?”

Rezultatele chestionarului inițial arată că toți participanții au răspuns la această întrebare deschisă (16/16), confirmând faptul că motivația elevilor față de teme de mediu este recunoscută pe scară largă ca o provocare relevantă în educația pentru sustenabilitate. Răspunsurile inițiale indică faptul că participanții erau deja capabili să propună strategii pedagogice realiste pentru creșterea nivelului de implicare, precum corelarea temelor de mediu cu viața de zi cu zi a elevilor, utilizarea activităților interactive și practice, introducerea experiențelor de învățare în aer liber și crearea unei legături mai personale cu natura și responsabilitatea față de mediu. Per ansamblu, rezultatele inițiale sugerează că participanții nu erau străini de barierele motivaționale, ci au abordat această problemă ca pe o provocare didactică ce poate fi gestionată prin facilitare educațională, exemple relevante și implicare practică.

Chestionarul final mută accentul de la rezolvarea problemelor la nivel de clasă către planificarea implementării și cuantificarea acestora. În setul de date finale, toți participanții au răspuns, de asemenea, la această întrebare (16/16 răspunsuri), oferind o estimare procentuală a măsurii în care intenționează să aplice în școala lor metodele dobândite în cadrul mobilității. Acesta este un indicator deosebit de important al potențialului de transfer, deoarece întrebarea le solicită participanților să formuleze o apreciere realistă a fezabilității și a integrării instituționale, și nu doar să își exprime acordul sau nivelul de satisfacție. Faptul că 16 din 16 participanți au putut să își exprime intențiile sub formă procentuală sugerează că mobilitatea a oferit metode clare și ușor de identificat, pe care participanții le-au putut evalua ca fiind aplicabile în propriile contexte educaționale.

Compararea perspectivelor inițiale și finale evidențiază o progresie coerentă a învățării. Întrebarea inițială reflectă o disponibilitate de bază pentru a răspunde provocărilor legate de motivație prin strategii generale de implicare. Întrebarea finală arată însă că participanții au depășit nivelul intențiilor generale și au fost capabili să cuantifice planurile de aplicare a metodelor dobândite în timpul mobilității. Acest lucru indică faptul că mobilitatea i-a sprijinit pe participanți nu doar în a reflecta asupra modului de motivare a elevilor, ci și în dezvoltarea unei mentalități orientate spre implementare, în care activitățile legate de sustenabilitate și practicile ecologice pot fi integrate în mod realist în rutinele școlare și în planificarea didactică.

Întrebarea 7

Input: „Cum ai acționa dacă, în timpul unui proiect, elevii nu sunt de acord asupra importanței reciclării?”

Output: „Ce metode sau activități legate de sustenabilitate vei aplica mai întâi?”

Rezultatele chestionarului inițial arată că toți participanții au răspuns la această întrebare deschisă (16/16), ceea ce indică faptul că dezacordul dintre elevi privind importanța reciclării este recunoscut ca o situație realistă în educația pentru sustenabilitate bazată pe proiecte. Răspunsurile de bază demonstrează că participanții au fost capabili să propună reacții pedagogice constructive, axate pe facilitarea activităților la nivel de clasă, gestionarea conflictelor și ghidarea elevilor către o discuție mai informată.

În ansamblu, răspunsurile inițiale sugerează că participanții erau pregătiți să gestioneze acest tip de situație prin strategii bazate pe comunicare, încurajând dialogul respectuos, explicând valoarea reciclării din punct de vedere ecologic și social și sprijinind elevii în atingerea unei înțelegeri comune prin dovezi, exemple sau consecințe din viața reală. Acest lucru arată că, încă înainte de mobilitate, participanții abordau reciclarea nu doar ca pe un obicei tehnic, ci ca pe un subiect care presupune educație bazată pe valori, conștientizare și reflecție structurată.

Chestionarul final mută accentul de la gestionarea dezacordului către planificarea implementării concrete. În setul de date finale, toți participanții au răspuns și la această întrebare (16/16 răspunsuri), indicând ce metode sau activități legate de sustenabilitate intenționează să aplice mai întâi. Această întrebare este deosebit de importantă deoarece surprinde prioritățile imediate ale participanților după mobilitate și arată modul în care aceștia intenționează să transpună în practică conținutul legat de sustenabilitate al programului. Rata completă de răspuns sugerează că participanții au părăsit mobilitatea cu idei clare și aplicabile, nu doar cu un nivel general de conștientizare.

Compararea perspectivelor inițiale și finale evidențiază o progresie clară. Întrebarea inițială reflectă competențe de bază de rezolvare a problemelor într-o situație de proiect dificilă, caracterizată de opinii divergente între elevi. Întrebarea finală demonstrează însă o mentalitate mai puternic orientată spre implementare: participanții trec de la reacția la o provocare din clasă la selectarea activă a metodelor de sustenabilitate pe care intenționează să le introducă mai întâi în propriile contexte educaționale. Acest lucru indică faptul că mobilitatea i-a sprijinit pe participanți nu doar în gestionarea dinamicii de clasă legate de sustenabilitate, ci și în construirea unei abordări mai structurate pentru aplicarea metodelor de educație pentru sustenabilitate, cu reciclarea și comportamentul responsabil față de mediu poziționate ca elemente centrale ale practicii școlare planificate.

Întrebarea 8

Input: „Care este, în prezent, cea mai mare provocare în predarea temelor legate de sustenabilitate?”

Output: „În ce măsură a contribuit mobilitatea la dezvoltarea ta profesională?”

Rezultatele chestionarului inițial arată că toți participanții au răspuns la această întrebare deschisă (16/16), ceea ce indică faptul că fiecare respondent a fost capabil să identifice cel puțin o barieră sau dificultate concretă întâmpinată în predarea temelor legate de sustenabilitate. Acest lucru oferă o bază solidă pentru interpretarea relevanței mobilității, deoarece reflectă provocări reale, de clasă și instituționale, cu care participanții se confruntă în practica didactică de zi cu zi. Rata completă de răspuns sugerează că educația pentru sustenabilitate nu este percepută ca o temă marginală, ci ca un domeniu în care cadrele didactice întâmpină obstacole recurente ce necesită sprijin țintit, soluții practice și metodologii adaptabile.

Deși răspunsurile inițiale sunt de natură calitativă, ele evidențiază faptul că predarea sustenabilității este influențată adesea de factori care depășesc simplul conținut curricular. Răspunsurile arată că participanții percep educația pentru sustenabilitate ca un domeniu în care implicarea elevilor, implementarea practică și obținerea unei schimbări comportamentale pe termen lung sunt dificil de realizat. În acest sens, întrebarea inițială încadrează educația pentru sustenabilitate nu doar ca un proces de transfer de cunoștințe, ci ca o provocare pedagogică continuă, care implică atitudini, obiceiuri și participare semnificativă – în special în contexte în care profesorii dispun de timp limitat, resurse reduse sau se confruntă cu niveluri diferite de interes din partea elevilor.

Chestionarul final mută accentul de la provocări către rezultate și dezvoltare profesională percepută. În setul de date finale, toți participanții au răspuns și la această întrebare (16/16 răspunsuri), demonstrând că fiecare respondent a fost capabil să reflecteze asupra contribuției mobilității la propria dezvoltare profesională. Acest lucru oferă dovezi calitative că programul a generat un impact educațional vizibil, permițând participanților să evalueze relevanța experienței pentru propria lor evoluție profesională. În timp ce întrebarea inițială surprinde nevoile și dificultățile existente înainte de mobilitate, întrebarea finală surprinde progresul perceput după participare, legând direct experiența mobilității de dezvoltarea profesorilor ca educatori pentru sustenabilitate.

Compararea perspectivelor inițiale și finale conturează o narațiune de evaluare coerentă. Răspunsurile inițiale stabilesc un punct de pornire bazat pe nevoi, prin identificarea celor mai mari provocări actuale în predarea sustenabilității, iar răspunsurile finale confirmă faptul că participanții au perceput mobilitatea ca fiind benefică din punct de vedere profesional. Împreună, cele două întrebări susțin concluzia că mobilitatea a răspuns unor provocări reale din practică și a consolidat pregătirea profesională, încrederea și conștientizarea metodologică a participanților pentru a aborda mai eficient temele de sustenabilitate în școlile lor.

Întrebarea 9

Input: „Ce așteptări ai în legătură cu mobilitatea din România?”

Output: „Enumeră trei practici sau metode de sustenabilitate pe care le vei aplica imediat.”

Rezultatele chestionarului inițial arată că toți participanții au răspuns la această întrebare deschisă (16/16), ceea ce indică faptul că fiecare participant a intrat în mobilitatea din România cu așteptări clar formulate și cu un nivel ridicat de implicare. Această întrebare de bază oferă un punct de pornire important pentru evaluarea impactului mobilității, deoarece surprinde ce anume sperau participanții să obțină în ceea ce privește cunoștințele, metodele, inspirația și instrumentele practice. Rata completă de răspuns sugerează că mobilitatea a fost percepută ca relevantă și valoroasă din punct de vedere profesional încă înainte de începerea sa și că participanții aveau obiective de învățare clare legate de sustenabilitate, educația bazată pe natură și abordările didactice ecologice, cu aplicabilitate practică.

Chestionarul final demonstrează că mobilitatea a generat rezultate concrete și imediat transferabile. În setul de date finale, toți participanții au răspuns și la această întrebare (16/16 răspunsuri), iar fiecare participant a enumerat trei practici sau metode de sustenabilitate pe care intenționează să le aplice imediat. Acesta reprezintă un indicator puternic al impactului practic, deoarece întrebarea solicită identificarea unor acțiuni concrete, nu doar oferirea unui feedback general. Faptul că fiecare participant a fost capabil să menționeze trei practici imediate arată că mobilitatea a oferit conținut tangibil, idei realiste și metode aplicabile, pe care participanții le-au putut corela direct cu activitatea lor didactică zilnică și cu mediul școlar.

Compararea perspectivelor inițiale și finale evidențiază o progresie clară. În timp ce întrebarea inițială reflectă stabilirea așteptărilor și a intențiilor profesionale la începutul mobilității, întrebarea finală confirmă că aceste așteptări s-au transformat în practici concrete la finalul programului. Această progresie susține concluzia că mobilitatea nu doar a răspuns așteptărilor participanților într-un sens general, ci i-a și echipat cu metode practice de sustenabilitate care pot fi integrate imediat în rutina școlară, în activitățile în aer liber și în proiectele educaționale axate pe sustenabilitate. Per ansamblu, rezultatele demonstrează un potențial ridicat de transfer și confirmă faptul că mobilitatea a reușit să conecteze obiectivele de învățare cu implementarea educațională din viața reală.

Întrebarea 10

Output: „Din punctul tău de vedere, care a fost cea mai importantă realizare profesională și pedagogică a programului?”

Rezultatele chestionarului final arată că toți participanții au răspuns la această întrebare deschisă (16/16), ceea ce indică faptul că fiecare respondent a fost capabil să identifice cel puțin o realizare-cheie pe care a considerat-o semnificativă din punct de vedere profesional și pedagogic. Acesta este un indicator important al impactului, deoarece întrebarea solicită o evaluare reflexivă, și nu un răspuns bazat doar pe nivelul de acord.

Deși întrebarea este de natură calitativă și nu oferă o distribuție numerică a răspunsurilor, ea furnizează dovezi solide privind valoarea adăugată percepută. Răspunsurile participanților arată că mobilitatea i-a sprijinit nu doar în dobândirea de cunoștințe legate de sustenabilitate, ci și în consolidarea competențelor practice și a încrederii pedagogice, în special în ceea ce privește implementarea concretă în mediul școlar.

În contextul mobilității „Sustainable Living: Steps Forward in Nature”, această întrebare finală, de tip reflexiv, este deosebit de relevantă, deoarece surprinde modul în care profesorii au sintetizat contribuția cea mai importantă a programului – conectarea învățării bazate pe natură, a practicilor sustenabile, a gândirii orientate spre proiecte și a implicării elevilor într-o experiență profesională coerentă.

În ansamblu, faptul că 16 din 16 participanți au răspuns la această ultimă întrebare consolidează narațiunea evaluării, confirmând că mobilitatea a generat rezultate de învățare semnificative, pe care participanții le-au putut recunoaște și formula în mod clar. Acest lucru susține concluzia că programul a oferit dezvoltare profesională cu relevanță practică, și nu doar o participare pe termen scurt sau o simplă creștere a nivelului de conștientizare.

Rezumat

În ansamblu, rezultatele chestionarului arată că mobilitatea a contribuit la o îmbunătățire clară și realistă a nivelului de pregătire al participanților pentru a oferi educație pentru sustenabilitate într-un mod mai practic și mai bine integrat cu învățarea în natură. Rezultatele obținute pe scala Likert indică faptul că participanții au intrat în mobilitate cu un nivel de bază, în general, pozitiv, în special în ceea ce privește înțelegerea principiilor sustenabilității. Cu toate acestea, datele inițiale au evidențiat și domenii în care nivelul de încredere nu era pe deplin stabil, răspunsurile neutre apărând frecvent la itemii legați de implementarea practică și de planificarea activităților. Până la finalul mobilității, rezultatele s-au deplasat în mod clar și consecvent către zona pozitivă pentru toate cele cinci întrebări pe scală, iar răspunsurile neutre și negative au dispărut complet din chestionarul final.

De exemplu, deși prima întrebare inițială indica deja un punct de pornire foarte solid (16/16 răspunsuri pozitive), itemii de bază următori au evidențiat un nivel vizibil de incertitudine, cu un număr de răspunsuri neutre cuprins între 5/16 și 6/16, în funcție de temă. După mobilitate, toate întrebările pe scală din chestionarul final au înregistrat 16/16 răspunsuri pozitive, iar numărul răspunsurilor „Total de acord” a crescut semnificativ, reflectând un nivel mai ridicat de încredere și competențe mai clare la nivelul întregului grup. Această evoluție sugerează că participanții nu doar și-au consolidat nivelul existent de conștientizare privind sustenabilitatea, ci au dobândit și metode practice și transferabile pentru implementarea educației de mediu prin activități în aer liber, sarcini de învățare axate pe reciclare și abordări bazate pe proiecte.

Întrebările deschise consolidează suplimentar evaluarea, demonstrând un nivel ridicat de implicare și un potențial clar de transfer. Toate întrebările calitative au fost completate de toți participanții (16/16), iar răspunsurile arată că profesorii au fost capabili să reflecteze asupra provocărilor legate de motivația elevilor, asupra dezacordurilor la nivel de clasă privind reciclarea, precum și asupra barierelor mai largi existente în predarea sustenabilității. În mod important, participanții și-au cuantificat intențiile de implementare sub formă procentuală și au identificat metodele de sustenabilitate pe care intenționează să le aplice mai întâi, inclusiv trei practici imediate pe care plănuiesc să le introducă în școlile lor. Întrebarea finală de reflecție confirmă faptul că participanții au fost capabili să identifice realizări profesionale și pedagogice relevante ca rezultate ale programului.

În concluzie, cea de-a 4-a mobilitate a sprijinit cu succes profesorii în dezvoltarea unei abordări mai solide, mai încrezătoare și mai orientate spre acțiune în domeniul educației pentru sustenabilitate. Rezultatele confirmă că programul a oferit valoare practică, a consolidat competențele de predare bazate pe natură și i-a încurajat pe participanți să transfere în mod activ conceptele de viață sustenabilă atât în practicile lor școlare, cât și în activitatea lor educațională mai largă.

